

Ridom Ridom

Falconer

Ridom, ridom, ridom över sanden,
solen sjunker bortom Arnafell.
Mörkret breder skuggor över sanden,
spöken kommer fram när det blir kväll.
Herren leder gångarn min,
ännu är det långt till gård och grind.

Räven tjuter, tjuter bakom kullen,
fåren flyr i fruktan för hans klo.
Men vem ropar, ropar utur mullen?
Bergakungen stiger ur sitt bo.
Fredlös han i lönndom går,
jagar liksom räven vilsna får.

Älvadrottning dansar över sanden.
Rid, ja rid, om livet är dig kärt.
Fly den fagra älvadrottning-handen,
ryttarna själ till fånge hon begär.
Bästa häst jag offra vill,
om jag hinner fram till Kidagil.